

במושב הועד הפועל הציוני

ראשית הויכוח הכללי

העבודה של מושב הועד הפועל הציוני מתקדמת במהירות, בהתאמה נמורה עם הסדר שנבקע מראש. בשתי הישיבות של יום ב', אחה"צ 5 עד 8 ובלילה מ-10 עד 1:30 נש" מעו כל 6, ההרצאות של חברי ההנהלה, ב"שיבת אהה"צ — הרצאות הר"ר רוי פין (שקצר לרגלי מחלתו), א. ספלן וי. גרינבוים וב"שיבת הלילה — הרצאות פרופ' ברודצקי, מ. שרתוק וכו'. לוקר, אהמול בבוקר. נכנס כבר המושב לתוך הויכוח הכללי. גם אנשים סן הצד ואי פילו שתנגדים הודו ש, ההנהלה השמאלית" הראתה כשרון ויכולת ארנון בסידור המושב.

תוכן דברי הר"ר רופין וא. ספלן נמרס בגליון אתמול. תוכן דברי י. גריניבוים, ודברי ברודצקי, שרתוק ולוקר — יבוא.

על תוכן הישיבות הללו מוסרים לנו רשמית לאמור:

הישיבה השלישית נפתחה בליל ב', 9 ע"י חבר הנשיאות ד"ר רופאיון. אחרי הודעת היו"ר בדבר סדר הויכוח חים נשמעה הרצאתו של חבר ההנהלה פרופ' ז. ברודצקי על הפעולה הסדירה ניה של האכסקוטיבה בלונדון.

הרצאה מפורטת ומקיפה על הפעולה המדינית של הנהלת הסוכנות בא"י מסר מר מ. שרתוק. אחרי הרצאה חבר ההנהלה בלונדון מר ב. לוקר על המצב הפנימי בהסתדרות הציונית. הישיבה נגמרה ב-1 אחר חצות. ההרצאות תבואנה.

הישיבה הרביעית של הועה"פ הציוני התחילה אתמול ב-10:30 לפנה"צ בהנהלתו של ד"ר מוסנזון. הוא מודיע על החלטות הנשיאות בדבר חלוקת הדין מן של הויכוח הכללי, הויכוח ימשך

הצהרת הסיעה הרבייזיוניסטית ב"פ

הפועלים שואפים לריקטטורה מתנשאים במפעל העולמי של הקולנא היזרית" (הפטיציה). — נושאי מורשת הרצל" ינהלו את העם מעל ראש ההנהלה. — נחוץ ליצור מפעל ממלכתי הנו למלחמת מעמדות ובונה על הסכם זעל בורות. — נחוץ להחריב לנצח כל תקוה לנצחון הריקטטורה המעמדית.

זהו הנוסף של ההודעה הרבייזיוניסטית, כפי שנמסר לנו לפרסום ע"י נשיאת הועה"פ הציוני.

המצב שנוצר בקרב התנועה הציונית ברגע זה, יש לצינו כאופן הבא: ההנהלה הציונית החליטה לסגור את כל המעצורים נעוץ לו לכבוש את שויון זכויות, וזוה נחריב לנצח כל תקוה לנצחון הריקטטורה המעמדית. את המלחמה הזאת נילחם עד סופה, והסוף הזה שמו נצחון.

יהד עם רוב האומה גם אנו דואכים

שני ימים וישתתפו בו נואמים מכל הסיעות לפי הזמן, שהוקצב בשביל כל אחת ואחת מהן.

כן הוא מודיע על החלטת הנשיאות ליצור את הועדות דלקמן: ועדה פוליטית, ועדה ארגונית, ועדה פיננסית, ועדת עליה, ועדת עבודה וועדה לרדי שות הדתיות של המזרח. הועדות תוריי כבנה לפי גודל הסיעות.

את הויכוח הכללי פותח בנאומו הרב מאיר ברלין בשם "המזרחי".

נאום הרב מאיר ברלין

הנואם מרגיש שאין כל קשר בין הדי רישות הדתיות של "המזרחי" ובין יחידו סו לאכסקוטיבה, והוא מוכרח להודיע, שאם הדרישות הדתיות של "המזרחי" לא תמצאנה להן את פתרונן, אין ל"מזרחי" כל ענין באכסקוטיבה, באיון הרדי ככה שהיא. אולם הוא מקווה ששאלת הדת תמצא את פתרונה עוד במושב זה.

חלול שבת מתוך שובע

המצב בנידון זה בשנים האחרונות — ממשיך הנואם — הורע בהרבה מאד, ואינו רוצה לקבוע אם זה התחיל בשנה זו או עוד לפני שנתים. אם קודם אפשר היה לדבר על חילול שבת, יש לנו כעת כמעט מצב של ביטול שבת, ולא רק במשקים ובהוני הפועלים, אלא, להרפתנו הגדולה, כפי עט בכל נקודות הארץ. מי שלא ראה

איום במלחמת דת

דברו כאן על הקרנות ועל יחסו של "המזרחי" אליהן. אבל על הועד הפועל לדעת, שאם לא יוטב המצב בשאלת שמירת הדת בארץ, עומדים אנו לפני מלחמות הרבה יותר קשות, ואולי גם לפני מלחמת דת במלוא מובן המלה. הנואם עובר לשאלת עמדת "המזרחי" לאכסקוטיבה, ומודיע, ש"המזרחי" רדי אה באכסקוטיבה של עכשיו. הנהלה של צד אחר בתנועה הציונית ולא הנהלה, העומדת מעל למפלגות.

אין דואג לשלום ביישוב

אף איש מחברי ההנהלה — מציוין הרב ברלין — לא עמד בנאומו על מלחמת האחים, המתנהלה ביישוב. (ברור דעתי מפסיק: אני בנאומו דיברתי על זאת הרבה). למה שותקת ההנהלה בענין הזה, המסכן את מצבנו לא רק כלפי

רוש סאת המיעוט יחס לוי אסור לנגוע בקר לא ל"מזרחי" ולא לרבינו היתה הרשות להכריז חרם מותר לדרוש ולתבוע, מותר אסור להתקשש בקרנות. אבל תקיות אינה על אולם מהעד השני, על כור, שאי אפשר לחיות נרידא. בהמונים רחבים. הציונית יש אי אימון לה: נת רק כמחצית התנועה — לנהל את כל התנועה. גדולים של ההסתדרות מו ובתנועת יד ובנאומים נר שר לבטלה.

איננו יודע מי הנואם עומד על המצב הישוב בארץ ועל המלחמת קיומו. איננו אומר — מי האשם, אולם הן מאד. רק עיוורון של שנגא בוא לידי זה שלא יבינו הסכנה. הישוב נחלק לשני מוכן — למשמרות לא אני וחברי מוכנים ללכו ולמלחמה בעד העבודה הן המלחמה הזאת מוכרתה להן יסוד מפלגתי אלא על עלינו, על בלגני יחד לח מוצא מן המצב הקשה והן עה הציונית.

נאום ד. ר

בשם סיעת העבודה מרבר ד. רמן, העומד בעד